

tog under Sagens 2den Behandling, om at Livsstraf ubetinget skal anvendes paa den, der foretager nogen Handling, som sigter til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Thronen. Jeg tør i den Anledning gjenkalde i det høie Things Erindring, at, da denne Bestemmelse blev vedtagen ifølge Endringsforslag, der vare stillede deels af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), deels af mig i Forening med to andre Rigsdagsmænd, var man gjennem en udførlig Discussion kommen til det Resultat, at man skulde stille denne Bestemmelse i Spidsen for Paragraphen, altsaa paa en anden Plads, end den havde i Regjeringsudkastet, og at man her ubetinget skulde anvende Dødsstraffen, netop fordi der er Tale om Handlinger, rettede imod Bæreren af den høieste Statsmagt. Jeg troer, at, selv om man ikke vil vedtage Endringsforslaget under Nr. 12 efter den anbefaling, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har givet det, vil man kjøbe Consequentsen for dyrt, hvis man derfor vil træde tilbage fra den Beslutning, man tog under 2den Behandling om ubetinget at anvende Livsstraffen for Handlinger, rettede mod Kongens Liv, Frihed og Throne, og jeg kan derfor ikke Andet end nære den sikkre Forventning, at Thinget, som efter en udførlig Debat kom til det Resultat, ogsaa vil fastholde denne Bestemmelse, selv om det ikke skulde finde sig foranlediget til at vedtage Endringsforslaget under Nr. 12. Det staaer for mig — jeg tør sige klart — ligesom for det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), at ogsaa de deri omhandlede Forbrydelser fortjene ubetinget Dødsstraf. — Der er et Endringsforslag, som jeg virkelig grumme nødtigt berører, men, da jeg har været med at stille det, og da jeg har faaet Ordet, skal jeg ikke undlade at nævne det, skjøndt i største Korthed. Det er Forslaget Nr. 18, der dreier sig om, hvorvidt det skal hedde „gjælder“ eller „gjældet paa“. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (Barberg) har med stor Varme og Iver taget sig af dette Endringsforslag; han har angrebet det med stor Nidjærhed, for at bevirke, at der endelig ikke skulde komme til at staae „gjælder paa“, men det, der i alt Fald forekom mig at give hans

Beviisførelse dens Værd, var virkelig den spøgende Form, hvori han i det Hele indklæbte Noget, der dreiede sig om en Sprogform. Jeg tør ogsaa gaae ud fra, at det høie Thing vil give mig Ret i min Paaftand, at man til Bedømmelsen af dette Endringsforslag ikke paa nogen Maade behøver at have Indsigt i Retshistorien, men at man virkelig vil holde sig overbeviist om, at man, naar Juristerne paaftaae, at det er en rigtig Udtryksmaade: „den, hvem Sagen gjælder paa“, ikke vil tage i Betænkning at vedtage dette Endringsforslag.

Barberg: Den ærede Justitsminister anførte imod mine Forslag til § 94, at Landstinget i sin Tid havde vedtaget Paragraphen i dens nuværende Form. Det er jo en Oplysning, som vi ikke behøve at være meget taknemmelig for, thi det vidste vi Alle, men jeg troer ikke, at dette Argument har Meget at betyde. Jeg troer ingenlunde, at dette Forslag, hvis det bliver vedtaget her, vil støde paa nogenformhelst Banstæthed i Landstinget. Og jeg maa tilstaae, at jeg antager, at, naar Landstinget i sin Tid har ladet § 94 gaae glat igjennem, saa er det kun skeet, fordi Landstinget ikke rigtigt saa, hvad der laa deri, ikke er blevet opmærksomt derpaa, ellers er jeg overbeviist om, at Landstinget ligesaavel som Folkethinget vilde have viist, at det har en varm Følelse for den borgerlige Lighed. Jeg troer ikke, at man med Rette kan betegne denne varme Følelse for Ligheden som en „misforstaaet“ Følelse, og jeg troer, at vi kunne lade os lede af den, uden at man derfor med Rette kan beskylde os for, at vi lade os „forlede“ af den. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, at § 94 indfører en Skærpelse af det Bestaaende, og, naar mine Forslag vedtages, skærpes det Bestaaende ogsaa, men i en mindre Grad. Men vedtages mine Forslag ikke, saa vil det Bestaaende blive skærpet i høi Grad, og det Bestaaende har dog ikke viist saa store Ulemper, at der var Grund til at fravige det, endfjeld til at fravige det i et saa umaadeligt Omfang, som § 94 vil. Med Hensyn til Forslaget om at indsætte Ordet „paa“ forekommer det mig, at den ærede Læder (Casse) sluttede med den Bemærkning, at